St. Paul

Menighetsblad nr. 1
Mars 2021

· Kjære troende s. 3
· F. Xavierius søstrene s. 4
· Messer og faste s. 7
· Sr. av Det Hellige Kors s. 8
· Mor Teresasøstrene s. 12
· Den Hellige Josef s. 16
· Ekstrem korsvei s. 19
· Josef og Kirken s. 20
· St. Rita radio s. 22

MARIAS MINDE

Denne våren er det to merkedager i menigheten vår, som begge angår Marias Minde.

19. mars er det 120 år siden Fransiscus Xavierkongregrasjonen ble opprettet.

24. mars er det 10 år siden søstrene fra det Hellige Kors av Nha Trang kom til Bergen.

Vi vil derfor benytte muligheten til å bli litt mer kjent med de kvinnelige ordnene vi har i St. Paul menighet og også skrive litt om livet på Marias Minde.

I dette nummeret av bladet vil også den hellige Josef få litt ekstra oppmerksomhet siden dette liturgiske året er St. Josefs jubileumsår. Det er 150 år siden han ble erklært som Kirkens beskytter.

Søstrene som bor på Marias Minde. Fra venstre sr. Maria Goretti, sr Ane, sr. Madeleine, sr. Mary, sr.Theresa og sr. Martha.
Forsiden: Fra messen i forbindelse med Mariaprosejonen på Marias Minde i mai.

KJÆRE TROENDE

Når jeg skriver dette, er vi godt inne i fastetiden og prøver, hver på sin måte å forberede oss til å feire Påske – Herrens oppstandelse. Men før dere får lese det, er vel Påske her og vi har gått over fra faste og bot til jublende glede over oppstandelsen.

Vårt ord for denne høytiden, «Påske» kommer via latin «Pascha» fra det hebraiske «Pessach» som betyr «forbigang». Det minner om den siste landeplagen før Israel fikk dra ut fra Egypt, da Herrens engel gikk gjennom Egypt og slo i hjel alle førstefødte av hankjønn, fra Faraos sønn til slavens førstefødte sønn. Men der Israelittene bodde, de som hadde strøket Påskelammets blod på dørstolpene, gikk Herrens engel forbi og Guds folk forble i live. Herrens engel gikk forbi og skånte folket – derav ble «Pessach» - «Forbigang» navnet på festen. »Pessach» kan også bety «Gjennomgang» - og da tenker man på Israel, som gikk gjennom Det Røde Hav og slik ble befridd fra trelldom og død.

Vi håper at Påsken i år må bli en «Forbigang» - at den pandemien, som plager oss nå, vil vike og svekkes – gå forbi – slik at vi igjen i frihet kan forsamles i Guds hus med hverandre for å feire Jesu Kristi oppstandelse fra de døde. I hans oppstandelse er også vår oppstandelse, – i hans seier over døden – er også vår seier.

Vi, som er døpt til Jesu Kristi død og oppstandelse, vi er derigjennom gått over fra døden til livet. Likesom Israel gikk gjennom Rødehavet, slik gikk vi gjennom dåpens vann fra dødens og djevelens innflytelse til livets land under Guds vern og omsorg.

Som døpte tilhører vi Gud, han er vår Far og vi er hans barn. Han har omsorg for oss og våre navn er skrevet i hans hånd. Derfor frykter vi oss ikke, hva som enn kan skje. Vi frykter ikke sykdom eller død for vi vet at selv om vi dør bort fra denne verden, og det skal vi alle en gang, så er vi i Herrens hånd og han vil ikke la oss gå til grunne men føre oss til det evige liv i hans rike.

Vi frykter heller ikke pandemien, som så sterkt har preget vårt samfunn og våre liv i dette siste året. Men vi ønsker heller ikke å bidra til at andre mennesker skal bli smittet og bli syke og kanskje dø. Derfor overholder vi, både som enkeltmennesker og som menighet, de reglene og restriksjonene som blir oss pålagt av myndighetene.

Det har vært tungt, både for de troende, men også for prestene, at kirkene har måttet stenge og at vi ikke har fått lov til å ha mer enn noen få mennesker til messe, når vi vet at så mange lengter etter å få delta i messen. Det har vært en forunderlig «Faste» - å skulle avstå fra messer og gudstjenester. Men også det er et offer som vi bærer med tålmodighet. Vi lider under denne «liturgiske faste» men vi holder ut med stor tålmodighet og forener vår lidelse med Frelserens kors.

Så håper vi med forventningsfull fryd at bak pandemiens trussel om lidelse og grav, skal livet gjenoppstå, for oss i vår menighet når kirkene igjen får være åpne og fylles til bristepunktet med de troende i overstrømmende påskeglede, men også for vår by og for hele samfunnet. Det blir som «Pessach» - en «forbigang» fra mørke til lys, fra graven til livet.

Vi feirer Påske i «Vårmåneden», første søndag etter første fullmåne etter vårjevndøgn. Naturen våkner til liv igjen etter vinterens dvale. Vi håper at både vi troende, men også alle mennesker, vår menighet og hele samfunnet vil våkne til liv igjen etter det mørke vi har vært igjennom i dette pandemiåret.

Må Gud velsigne dere alle. God Påske.

DOM ALOIS

120 ÅR FOR KIRKEN I NORGE

AV SR. ELSE-BRITT NILSEN OP

Da luxembourgeren Joh. Olav Fallize overtok lederskapet for den katolske kirke i Norge (1887), utarbeidet han en handlingsplan for kirkens fremtidige virke. Den omfattet ikke bare menighetsplanting, men også sykepleie og undervisning. Til dette trengte han ordenssøstre: St. Joseph- og Elisabethsøstre virket allerede i syd og nord, men Vestlandet manglet søstre. Biskopen ville bøte på dette. Etter et mislykket forsøk med franske søstre i Bergen (Les Soeurs Zélatrices), fikk han fransiskanerinner (Franciscaines de la Miséricorde) fra hjemlandet til å overta (1891). De utmerket seg som dyktige sykepleiere og lærerinner. Da en ny menighet ble opprettet i Stavanger (1898), åpnet de hospital der. Få dager etter mottok søstrene i Bergen sine første pasienter i et provisorisk sykehus i påvente av at St. Franciskus hospital ved St. Paul kirke skulle bli ferdig.

Fallizes lederstil var av den gamle skole og førte etter hvert til konflikt ikke bare i samarbeidet med søstrene, men også med biskopen av Luxembourg. I dette oppgjøret mistet Fallize ikke bare søstrene, men også den årlige kollekt som ble tatt opp for Norge i alle Luxembourgs kirker. Omkring århundreskiftet var situasjonen kritisk. Både i Stavanger og Bergen stod sykehusbygningene ferdige, men han hadde ingen til å bemanne dem. Til slutt anbefalte Roma biskopen å grunnlegge en egen søsterkongregasjon for Norge, og støttet prosjektet med 2000 lire. Tre av fransiskanerinnene ønsket dessuten å slutte seg til den; en av dem var søster Bonaventura Schlösser (1866-1940). Hun var kommet til Bergen i juni 1897, og delte biskopens iver for kirken i Norge. Sammen utarbeidet de statuttene for det fremtidige søsterfellesskapet.

19. mars 1901 stiftes den norske kongregasjon av Den Hellige Franciskus Xaverius med «undervisning af børnene og udøvelse af barmhjertighedsgjerninger» som spesiale. Høytideligheten foregikk i Kristiania, og det var i biskop Fallizes privatkapell at kongregasjonens fremtidige leder – nå moder Bonaventura - mottok den nye ordensdrakten.

Søstrene samlet til fellesbilde i refektoriet.

Som første generalforstanderinne ledet og utformet hun søstrenes klosterliv i og for Norge. Moderhus og novisiat var i Bergen, men personalsituasjonen kritisk. St. Joseph- og Elisabethsøstrene lånte ut et par søstre i begynnelsen, mens nye ble rekruttert i Tyskland. Ved utgangen av 1902 tellet kongregasjonen allerede 21 søstre. Da hadde de overtatt hospital og menighetsskole i Stavanger.

I 1923 ble Bonaventura avløst som generalforstanderinne av moder Beata Höfling. Da var kongregasjonen blitt landets nest største med omkring 80 søstre. Hennes etterfølger kunne bygge videre på et solid fundament. I Arendal var søstrene etablert (1911), grunnleggelser i Haugesund (1926), Stabekk (1926-1931) og Hønefoss (1935) fulgte. I Bergen åpnet de aldershjem (1921), øyeklinikk (1923) og Florida sykehus (1929). Moder Bonaventura fikk nå en ny oppgave: å stå for søstrenes nye novisiat i Sylling utenfor Drammen (1923). For å sikre tilveksten åpnet søstrene også et postulanthus i Nederland (1924). Mens Tyskland hadde bidratt med mange kall i kongregasjonens første år, kom nå de fleste fra Nederland. En og annen norsk søster var det også.

Moder Beata ledet kongregasjonen gjennom 35 år (1923-1958), en periode som treffende er blitt omtalt som søstrenes storhetstid. Men krigsårenes prøvelser unnslapp heller ikke de. Særlig i Bergen var utfordringene store både materielt og menneskelig. På slutten av hennes embetstid ble Marias Minde, søstrenes nye moderhus, innviet (1956). Sammen med sin forgjenger Moder Bonaventura er begge fremstående representanter for de kvinner som kom fra "det katolske Europa" for å gjenoppbygge den katolske kirke i Norge, og som samtidig bidro vesentlig til helse- og skolevesenet i det norske samfunn.

Midt i 1950-årene teller kongregasjonen 150 søstre, men etter dette rekordantall begynner nedtellingen; beskjedent først, så dramatisk. Vesten opplever en sterk brytningstid: Kvinnens stilling i samfunnet endret seg, barnetallet gikk ned, andre frihetsidealer enn kirkens tradis-

Øverst: Moder Bonaventura.
Nederst: sr. Valfrida, sr Mary og sr. Hilaria i Mariparken ca 1965.

jonelle, manglende tro på ordenslivet i konsilets kjølvann og frafall. I likhet med mange andre apostoliske kongregasjoner i den vestlige verden, sviktet kallene også for St. Franciskussøstrene. Dette skjedde på et tidspunkt da norske myndigheter ikke lenger favoriserte private initiativ i helsesektoren.

En gradvis nedbygging begynte, selv om små kommuniteter med håp om nye kall ble opprettet både i Tyskland og Irland. I 1970-årene åpnet søstrene meditasjonssenter på Voss og på Stord menighetssenter. Gode initiativ, men det kom ingen ny strøm av unge kvinner ivrige for den katolske misjon i Norge. Slikt rimet dessuten dårlig med den gjensidige respekt kirkene imellom som vokste frem i samme periode. Det har ikke vært noen blivende kall etter konsilet. Sykehusene nedlagt – felles skjebne – de holdt i gang nærvær i de forskjellige menighetene så lenge som overhode mulig, før de alle ble samlet på Marias Minde hvor sr. Mary Doyle nå er sistemann på post.

Oppdraget er fullført, men det gror i sporene etter FX-søstrene – Skolene i Arendal og Bergen blomstrer fortsatt under legfolks ledelse. St.Paul gymnas som holder til i søstrenes gamle sykehus, Florida, Augustinere i øyenklinikken på Nygårdshøyden, Mor Teresa-søstre og menighetslokaler i det gamle Birgittahjemmet, og søstre av Det hellige kors på Marias Minde.

Søstrenes liv og virke bærer fortsatt frukt. Og vi kan bare slutte oss til biskop Schwenzers ord ved jubileet i 2001: «Den katolske kirke i Norge hadde ikke vært den samme uten deres utrettelige arbeid og deres bønn».

Øverst: 1965 Søsterkoret i St. Paul Bergen Sr Rita, orgel, sr Placida (dirigent) Sr Angelina, Berte, Regine, Clemens Marie, Mary, Berit sr Gerd.

Midten: Florida – operasjonsstuen. Sr Ingrid og Sr Inviolata.

Nederst: Sr Ansgaria på Voss.

PÅSKEMESSER I BERGEN OG VOSS

Dette er de planlagte messene. Endringer kan skje pga smitterestriksjoner. Følg med på hjemmesiden, bergen.katolsk.no

St. Paul kirke

Lørdag 27. mars
kl. 18:00 Messe på latin, Palmesøndag

Søndag 28. mars, Palmesøndag
kl. 09:00 Messe på norsk
kl. 11:00 Høymesse på norsk
kl. 13:00 Messe på vietnamesisk
kl. 15:00 Messe på polsk
kl. 18:00 Messe på engelsk
kl. 19:30 Messe på polsk

Skjærtorsdag, 1. april
kl. 16:00 Messe på vietnamesisk
kl. 17:00 Krypten, messe på filippinsk
kl. 18:00 Høymesse på norsk til minne om innstiftelsen av Eukaristien
kl. 20:00- 23:00 Tilbedelse
kl. 20:00 Norsk
kl. 20:45 Filippinsk
kl. 21:30 Tamilsk
kl. 22:15 Vietnamesisk

Langfredag, 2. april
kl. 09:00 Tamilsk korsvei
kl. 12:00 Krypten: Filippinsk: Jesu 7 ord på korset
kl. 15:00 Langfredagsgudstjeneste, norsk
kl. 17:00 Vietnamesisk korsvei
kl. 18:00 Filippinsk/engelsk korsvei

Påskeaften, lørdag 3. april
kl. 09:00 Velsignelse av påskematen hver halvtime (Polsk) – 12.30
kl. 18:00 Påskevigil på vietnamesisk
kl. 22:00 Påskenattsliturgi på norsk

1. Påskedag, søndag 4. april
kl. 09:00 Messe på polsk
kl. 11:00 Høymesse på norsk
kl. 13:00 Messe på tamil
kl. 15:00 Messe på polsk
kl. 16.30 Messe på vietnamesisk
kl. 18:00 Messe på engelsk
kl. 19:30 Messe på polsk

2. Påskedag, mandag 5. april
Ingen messe kl. 09:00.
kl. 11:00 Messe på norsk
kl. 12:30 Messe på vietnamesisk
kl. 15.00 Messe på polsk
kl. 18:00 Messe på tamil

Marias Minde

Palmesøndag, 27. mars
kl. 10:00 Høymesse på norsk
kl. 12:00 Messe på polsk

Skjærtorsdag, 1. april
kl. 14:00 Messe på norsk til minne om innstiftelsen av Eukaristien
kl. 18:00 Messe på polsk – *utendørs*

Langfredag, 2. april
kl. 15:00 Langfredagsgudstjeneste
kl. 17:00 Gudstj. på polsk – *utendørs*

Påskeaften, lørdag 3. april
kl. 18:00 Påskevigil på norsk
kl. 20:00 Påskevigil på polsk – *utendørs*

1. Påskedag, søndag 4. april
kl. 10:00 Høymesse på norsk
kl. 12:00 Høymesse på polsk – *utendørs*
kl. 14.00 Messe på filippinsk

2. Påskedag, mandag 5. april
kl. 10:00 Messe på norsk
kl. 12:00 Messe på polsk

Nygård kirke

Palmesøndag, 27. mars
13:00 Messe på tamil

Skjærtorsdag, 1. april
14.30 Messe på tamil

St. Olavs kapell på Voss

Palmesøndag, den 27. mars
kl. 11:00 Messe på norsk

Skjærtorsdag, 1. april
kl. 18.00 Messe på norsk

Lørdag, den 3. april
kl. 11:00 velsignelse av påskemat + skriftemål, polsk

1. Påskedag, 4. april
kl. 11:00 Messe på polsk

TANKER OM FASTEN

Askeonsdag markerte begynnelsen på fastetiden. I denne spesielle perioden skal vi delta i retretter, be mer enn vanlig, delta i korsveien og andre andakter og gjøre bot. Men reflekterer vi over hva dette virkelig betyr? Mennesker lar være å spise av forskjellige grunner. Ikke alltid på grunn av troen. Noen ønsker å slanke seg for å beholde en passende figur, en annen kan bruke den som en form av protest – sultestreik. I religiøs betydning er ikke faste et mål i seg selv. Faste som springer ut fra troen har som sitt mål å styrke vår relasjon med Gud. Sammen med bønn og barmhjertige gjerninger er faste en måte å rette seg mot Gud og mot våre neste.

Mange kristne oppdager i dag at faste styrker deres bånd med Gud, med medmennesker og med en selv. Denne reevaluering av faste er ikke et resultat av dagens mote, men kommer fra en lang tradisjon i Kirken. Det gamle testamentet viser oss uten tvil at en reell faste ikke bare krever at man retter seg mot Gud, men først og fremst at man snur seg fra det onde. Samuel og israelittene praktiserte faste og fjernet de fremmede guder nettopp for å komme tilbake til Gud, til Jahve. Daniel brukte faste og bønn da han bad Gud om å få evne til å forstå Skriften. For å redde Ninive erklærte kongen faste og kalte folket til å forlate ondskap og misgjerninger. I alle disse tilfellene ble faste betraktet som et tegn av ydmykelse foran Gud.

Faste som ikke er knyttet til omvendelse av hjertet er i realiteten ubrukelig, særlig i åndelig betydning. Det er verdt å lytte til profeten Jesaja: *Hvorfor ser du ikke at vi faster, hvorfor merker du ikke at vi plager oss selv?* (Jes 58,3a) spør folket. Og Guds svar er klart: *Se, når dere faster, blir det strid og trette og slagsmål med urettferdige never. (...) Er dette den fasten jeg har valgt, en dag da mennesket plager seg selv, bøyer hodet som et siv og legger seg i sekk og aske? Kaller du dette for faste og en dag etter Herrens vilje?* (Jes 58, 4-5). Altså hvilken faste dreier det seg om? *Nei, dette er fasten jeg har valgt: å løse urettferdige lenker, sprenge båndene i åket, sette undertrykte fri og bryte hvert åk i stykker, å dele ditt brød med sultne og la hjelpeløse og hjemløse komme i hus. Du skal se til den nakne og kle ham, du skal ikke snu ryggen til dine egne.*
(Jes 58, 6-7)

Jesu liv og virke gir oss en mulighet til å forstå betydningen av den autentiske fasten bedre. Ved begynnelsen av sitt offentlige virke ble Jesus ført ut i ørkenen av Ånden, og han fastet der i førti dager. Det var Den Hellige Ånd som ledet Jesus og som var både kilde til Jesu faste og en bekreftelse at dette ikke bare var en «fysisk øvelse». Fristet av djevelen til å avbryte fasten og gjøre steiner til brød, irettesetter Jesus ham og sier: Mennesket lever ikke av brød alene, men av hvert ord som kommer fra Guds munn (Mt 4.4)

Ekte kristen faste er en viktig påminnelse at det finnes viktigere ting i livet enn mat. Denne påminnelsen kan hjelpe oss å rette våre tanker mot Gud. Faste hjelper oss å innse at Gud finnes i verden omkring oss. Faste åpner våre hjerter og øyne mot våre brødre som erfarer sult og knapphet. I Matteusevangeliet, i Bergprekenen, snakker Jesus om faste i samme kontekst som om almisser og bønn. Han advarer oss om at faste ikke bare må være en utvendig praksis. Vi faster ikke for å gjøre et inntrykk på andre mennesker. Faste burde heller ikke være et tegn på sorg og at man er deprimert. Faste skal være en årsak til glede. Ekte faste åpner oss for Guds miskunn. Gud Fader skjenker sine nådegaver til dem som faster med rene hjerter ut fra kjærlighet til Ham. Da Jesus helbredet den månesyke gutten minner oss Jesus om at faste og bønn gir oss styrke og makt til å avvise Satan. En forfatter kalte faste «kroppens bønn» og den Katolske Kirkes Katekisme minner oss om at uten hjertets omvendelse er botsøvelser frukteløse og løgnaktige. La oss bruke denne tiden ordentlig.

P. ZYGMUNT

FASTEAKSJONEN 2021:
KORANAPANDEMIEN FORVERRER SULTKRISEN

17. februar startet årets faste og med det også Caritas Norges Fasteaksjon 2021. I år står vi midt i en global krise under fasten og fasteaksjon er derfor kanskje viktigere enn noen gang. De alvorlige konsekvensene koronapandemien har for familier som sulter er tema for årets innsamling.

Foto: Michael Stulman/CRS

Pandemien gjorde 2020 til et krevende år for oss alle. I Norge mistet mange jobbene sine, og nedstengningen av samfunnet er for mange vanskelig å leve med. Internasjonalt har pandemien ført til konsekvenser som setter utfordringene våre i Norge i skyggen.

Ved utgangen av året stod over en kvart milliard mennesker i fare for å dø av matmangel – en dobling fra foregående år. Hvert femte menneske på kloden hadde ikke stabil tilgang til sikker og næringsrik mat. For verdens fattigste var det ikke viruset i seg selv som tok flest liv. Det var de unngåelige smitteverntiltakene som raserte livsgrunnlaget for flere hundre millioner mennesker i Afrika, Latin Amerika og i Asia. Utallige arbeidsplasser gikk tapt som følge av nedstengingene. Fattigdom og sult fulgte. I årene som kommer vil det kreves en internasjonal dugnad for å reversere den negative utviklingen i de landene som har blitt aller hardest rammet. Et lyspunkt er at krisen har lært oss å gjøre ting på nye måter.

Takket være støttespillere som deg, kan vi i Caritas fortsette å arbeide for at flere barn og familier får mat på bordet. Mat gir trygghet og håp for fremtiden.

Vipps: 12135 (merk «faste»)

SMS: Nullsult til 2160 (200 kr)

Gavekonto: 8200.01.93433 (merk «faste»)

Tusen takk for din gave – sammen bekjemper vi sult!

SØSTRENE AV DET HELLIGE KORS

AV SILJE PHAN OG EWA BIVAND

Den 24. mars 2011 ble søster Marys drøm virkelighet. Etter 120 år i Norge ble antall Franciskus-Xaverius søstre på Marias Minde ganske lavt, alle var godt oppe i årene, og priorinne, søster Mary Doyle, var klar over at man trengte flere og yngre søstre i klosteret for å kunne fortsette. På møte med biskopen fortalte søstrene at de fortsatt ønsket å bo i sitt hjem på Marias Minde. Et tilfeldig møte med en vietnamesisk søster fra Hønefoss førte til at søster Mary foreslo å spørre om hjelp i Vietnam. Biskop Bernt henvendte seg til biskopen i Nha Trang, og året etter ble fem søstre fra Det hellige Kors kongregasjonen sendt til Norge.

Det hellige Kors kongregasjonen ble opprinnelig etablert i Vietnam av biskop Lambert de la Motte i 1670. I dag er det 25 Hellige Kors kongregasjoner i Vietnam, og flere i utlandet, blant annet i Thailand, Laos, Kambodsja og USA. Søstrene mediterer daglig over Jesu lidelse for å kjenne og elske Ham bedre. Deres misjon er å spre Evangeliet til alle nasjoner og bidra til bygging av den lokale kirken.

Det var en stor endring å reise fra Vietnam til Norge. Søstrene visste lite om Norge på forhånd; de har aldri vært i utlandet og har aldri sett snø før. Det var kaldt ute, men de fant fort varme i klosteret og i menigheten. Sr Mary og de andre søstrene – den gang var det 11 – mottok dem med kjærlighet. De hadde ikke felles språk, men man kan klare mye med smil. De fant fellesskapet i bønn og begynte å lære norsk fra dag én, både i spisesalen og i kapellet. Norsk er det liturgiske språket både i messe og tidebønner, men selvsagt blir det også bønn og sang på vietnamesisk. Søstrene får lov å reise på ferie til Vietnam annethvert år, men nå i koronatider er alt utsatt. Heldigvis finnes det flere i menigheten som kan vietnamesisk - hjertespråket er enda viktigere når man bor langt fra hjemlandet.

Mye måtte de lære og bli vant til. Søstrene begynte fra starten å bruke den grå Franciskus-Xaverius drakten i hverdagen – for å ikke skille seg fra de andre søstrene, og den svarte vietnamesiske på søndager. Både sr Madeleine og sr Mary understreker at de fort ble en del av familien. De bidrar også med «det lille ekstra» - menigheten har merket de fine blomsterdekorasjonene i kapellet.

Søster Madeleine forteller at da hun første dagen ble kjørt fra Gardemoen til Hønefoss, lurte hun på hvor menneskene var– på omtrent samme areal som Norge bor det i Vietnam 97 millioner mennesker! Og søster Maria Goretti var overrasket over å bli misforstått da hun høflig nikket med hodet – hun mente ikke «ja, jeg er enig», men det var hennes måte å vise respekt for de eldre som snakket.

Den kulturelle forskjellen – hvordan man uttrykker sin høflighet og respekt på norsk og på vietnamesisk både rent språklig og med kroppsspråket, var både utfordrende og morsom. En annen ting er det å være ute blant folk som ikke kjenner til Den katolske kirke. I Vietnam arbeider søstrene først og fremt innen menigheten. Av og til kom det morsomme samtaler med nordmenn på bussen; Hvordan forklarer du at nonnene bor sammen i klosteret men ikke er «samboere»! Det var også andre ting som overrasket dem da de kom – priorinne, søster Mary, som kjørte bil selv om hun egentlig var pensjonist! Det var de ikke vant med. «Fantastisk!» sier sr. Madeleine.

Søstrene har ulike arbeidsoppgaver hjemme på Marias Minde. De går på skole; først for å lære norsk, og senere for å få kompetanse til arbeidslivet. Søster Madeleine har fullført sykepleierutdanning i Oslo, søster Theresa og søster Ane tar utdannelse som helsefagarbeidere og nå jobber alle tre på Bergen Røde Kors Sykehjem. Søster Martha og søster Maria Goretti er nesten ferdige med utdanning som barne- og ungdomsarbeider.

De trives med barna og kommenterer at det er mye annerledes i norsk barnehage sammenlignet med det de kjenner fra hjemlandet. Det er mer frihet i hva de gjør og hvordan de leker, men også flere voksne som passer på. I tillegg hjelper søstrene med katekese, leder korøvelse, spiller orgel og er sakristan hver søndag. Søster Chi ble «koronafast» i Vietnam i fjor og kommer vel ikke tilbake.

I løpet av de 10 årene har mye endret seg på Marias Minde. Søster Mary er nå den eneste Franciskus-Xaverius søsteren sammen med de fem søstrene av Det Hellige Kors. Pandemien har også påvirket hverdagen. Blant annet er barnehagepraksis for søster Maria Goretti blitt utsatt. Strenge smittevernregler krever også en del mer arbeid og ansvar. Det er klart at søstrene trives i Bergen og vår menighet tross kuldegrader og Sr Madeleine sier på vegne av søstrene at de er takknemlige for all støtte de har fått fra vår sogneprest Dom Alois og menighetens medlemmer.

Søstrene av Det Hellige Kors kom ikke til Bergen fordi de ønsket det selv, men fordi dette var Guds vilje og deres priorinne i Vietnam valgte dem til denne oppgaven. Derfor på spørsmålet om fremtidige planer svaret er klart – «vi får se hva Gud vil». For søstrene er det lydighet som gjelder. Og bønn. Og det er vi alle i St Paul menighet som må be for at de blir her også i fremtiden. I de neste hundre år!

Øverst: Søstrene fikk stor applaus da de bidro med dans på en menighetsfest for noen år siden.
Nede: Sr. Martha spiller orgel på messene i vår Frue kirke på Marias Minde.

MISSIONARIES OF CHARITY -
NESTEKJÆRLIGHETENS MISJONÆRER

AV MARIANNE IRGENS

Alltid 4 søstre sammen

I St.Paul menighet ser vi de sari-kledde søstrene i hvitt med den karakteristiske blå stripen, som får oss til å tenke på Mor Teresa. Ja, nettopp, jeg kaller dem Mor Teresa-søstrene, for enkelthets skyld. Deres kongregasjon Missionaries of Charity, som ble dannet i 1950 av Mor Teresa i Calcutta, og finnes i mange byer over hele verden, kom til Bergen i 2002. I snart 20 år har søstrene vært en naturlig og berikende del av vår menighet. De er alltid 4 søstre sammen, men aldri de samme over tid, siden de alternerer mellom sine Hus i Europa. Løftene de avlegger, som fattigdom, kyskhet og lydighet, deler de med sine søstre fra alle andre kongregasjoner, men i tillegg har de et fjerde løfte: Nestekjærlighet.

Blant de fattige og trengende

De kommer fra alle verdenshjørner, og akkurat nå er det sr. Karolina fra Polen, sr. Maximilienne fra Frankrike, sr. Shoshan fra India og sr. Magnificat fra Holland, som bor og virker i vår menighet. Hvorfor ble de søstre, hvorfor valgte de å bli Nestekjærlighetens misjonærer? Når de blir spurt om dette, peker de på Jesus, og så på sitt arbeid, de vil helst ikke ha fokus på seg selv. De ønsker å bruke all sin tid på å hjelpe "de fattigste av de fattige", og bringe sjeler til Kristus for at disse skal få leve med Ham til evig tid.

Vi kan ofte treffe dem på gaten, og da alltid minst 2 søstre sammen, på vei til sykehjem, sykehus eller hjemmebesøk. De hjelper enslige eldre med å handle, lage mat, og de bringer med kommunion til dem som ikke kan komme til kirken. En gang i uken går de med mat og kaffe til rusavhengige og hjemløse ved Puddefjordsbroen, og de drar en gang i uken til Bergen fengsel hvor de har messe og kirkekaffe for innsatte. En gang i måneden drar to av søstrene til Sogn og Fjordane, hvor de i løpet av lørdag og søndag har messer og katekese. Ja, for søstrene tar del i undervisningen av Den Gode Hyrde katekese for barn i vår menighet, både i St.Paul, på Marias Minde, og i Sogn. I tillegg til det praktiske arbeidet, går en stor del av Mor Teresasøstrenes tid til bønn og tilbedelse.

Norsk for å arbeide blant alle

Søstrene er fra mange land, og bruker engelsk som fellesspråk seg imellom. Men de ønsker å snakke norsk så mye som mulig for å kunne kommunisere med flest mulig, og dette brakte meg i nærmere kontakt med dem. I flere år har jeg undervist dem i norsk, samfunnsfag og kultur, og har også bistått dem med oversettelse fra engelsk av forskjellige tekster til bruk i deres arbeid. Men undervisning går som oftest begge veier. De har tålmodig lært meg hva det vil si å være et medmenneske i Kristus, og har med sin innsikt og kunnskap brakt meg til en enda større forståelse av å være katolikk i dag: Betydningen av å gå til messe, bønnens kraft, og skriftemålets velsignelse, alltid med ett mål for øye, å gjøre nestekjærlighetens handlinger for andre, og å føre dem til Ham.

Det lille som fører til mye

Gjennom lille Therese (av Lisieux) sin "lille vei", ett steg av gangen, å gjøre små ting med stor kjærlighet, bringer Missionaries of Charity-søstrene Mor Teresas budskap ut i verden og helt til Bergen. Søstrenes liv i bønn og arbeid, gjør at vi er heldige her i St.Paul som har dem blant oss. For vi er alle trengende og kanskje særlig i disse tider. Som svar på spørsmålet om hvem de er og hvorfor de er her, peker søstrene alltid videre til Kristus.

Venstre: Søstrene hjelper ofte til i kirken. Her har de akkurat satt opp julekrybben.

Øverst: Fra en feiring av mor Teresa i kirken.

Nede: Sr. Maximillienne snakker på en retrett søstrene arrangerte i fasten i fjor.

ÅRET PÅ MARIAS MINDE

På Marias Minde er det messe i kirken hver dag. Disse er åpne for den som vil, med de begrensningene koronareglene skaper. Husk å melde deg på dersom du har tenkt å være med på messe.

Det er også mye annet som skjer der i løpet av et vanlig år. I år har det vært et spesielt år så langt, men menighetsbladet vil benytte anledningen til å vise noe av normalaktiviteten.

Hele året er det katekese, både i søstrenes refektorium og i underetasjen i Mariparken. Dette er huset som tidligere rommet barnehagen, men som nå også inneholder presteboliger.

I januar har det vært tradisjon med et arrangement i anledning bønneuken for kristen enhet, i samarbeid med Biskopshavn menighet. Annethvert år har det vært gudstjeneste enten i kirken på Marias Minde, eller i Biskopshavn kirke med en hyggelig samling etterpå.

I mai har vietnamesisk gruppe arrangert Mariaprosesjon og messe på området.

Mor Teresasøstrene har også arrangert vandring fra St. Paul kirke til Marias Minde i mai.

ANDRE MESSER I DEN STILLE UKE OG PÅSKEN

For messer i tidligere Sogn og Fjordane - følg med på p. Zygmunts hjemmeside og bergen.katolsk.no - messer- Sogn og Fjordane

BLI GLAD I DEN HELLIGE JOSEF

ANNE SAMUELSEN OCDS

«Vær veldig glad i den hellige Josef. Elsk ham med hele din sjel, fordi han, sammen med Jesus, er den som har vært mest glad i Vår Frue og stått Gud nærmest. Han er den som har elsket Gud mest, etter vår Mor. Han fortjener din hengivenhet, og det vil gjøre deg godt å bli kjent med ham, fordi han er en mester i det indre liv, og har stor kraft overfor Gud og overfor Guds Mor.»

Slik beskriver den hl. Josemaría Escrivá St. Josefs rolle i våre liv. I år får vi en ypperlig anledning til å bli glad i St. Josef, fordi pave Frans har utropt dette kirkeåret som Den hellige Josefs jubileumsår. Det er 150 siden pave Pius IX i 1870 erklærte Den hellige Josef for «Den universelle Kirkens beskytter». (Patronus Catholicae Ecclesiae).

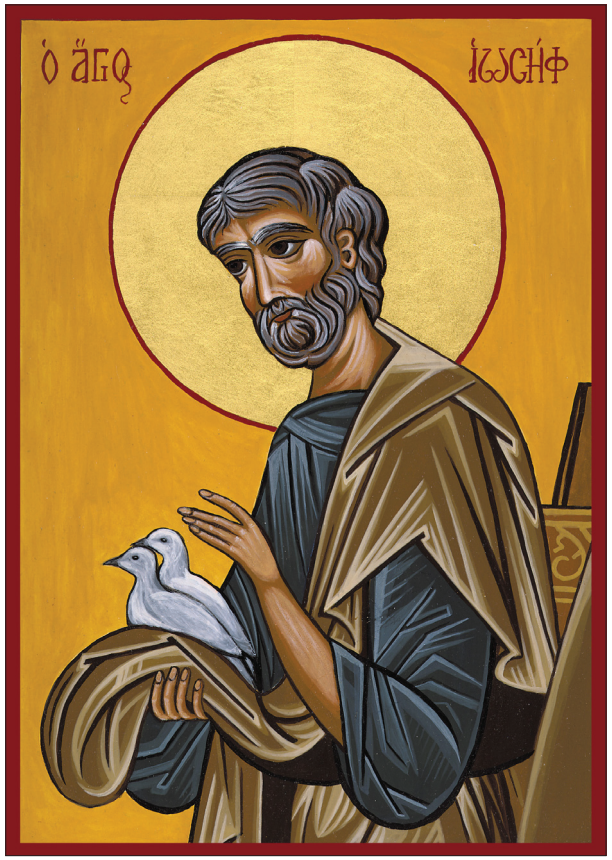

Mange er de sjeler som opp igjennom kirkehistorien har satt sin lit til Josefs forbønn, og mange er de som har fått kjenne hans store forbønnskraft, slik Karmels mor Teresa av Avila fikk, hun som så innstendig ber oss om å stole på hans forbønn, og som forklarer at det er Jesu ønske at vi gjør nettopp det.

La oss lære og inspireres av ham, Den hellige Josef, i hvis armer Jesusbarnet fikk sovne, hvis undervisning Jesus fikk motta, hvis lydighet Jesus skulle ha som forbilde hele sitt liv, like inn i Getsemane, og ikke minst: – Hvis liv så fullkomment, så jordnært og praktisk ble gjennomstrålt av det guddommelige lys, Jesus Kristus.

Den hellige Josef kan også bli din venn, ditt forbilde, din veileder inn i bønnens tjeneste for sjelene og Kirken. For, han skal lære deg at din bønn alltid er Kirkens bønn, din Lydighet til Guds ord, alltid er en beskyttelse for både deg selv, men også for Kristi Legeme, som er Kirken. Han skal lære deg at Kirkens anliggender er dine, at du med ditt, enkle liv, i ditt eget Nasaret gjennom arbeid og kjærlighet, beskytter og nærer Jesu liv på jorden.

Den hellige Josef er en gave til oss alle. – han som ikke har talt ett eneste ord Bibelen, og likevel: hans lydhørhet, lydighet ser vi fullkomment og den taler så tydelig til oss til etterfølgelse. Hans eneste ord, er Ordet selv! Og det er alt denne stille mannen taler. Hans gjerning peker på Jesus, og således er både han og vår Hellige mor Maria fullkomment samstemte i sitt kall.

Gjennom Bibelens ord får vi lære Josef å kjenne som en god mann som prøver å gjøre det rette i den vanskelige situasjonen der hans trolovede er med barn. Han tenker seg om, og som beslutter seg for noe, som i dette tilfellet var å skille seg fra Maria i stillhet, men så, når Herren befaler ham om det motsatte, å ta henne hjem, så gjør han det. Hans uvitenhet og ærefrykt for Guds planer forenes så med hans hustrus Marias måte, hun som sa ja, og gjemte alt hun ikke forstod i sitt hjerte og grunnet på det.

Josef er så tett knyttet til Maria, at hele pave Johannes Paul II apostoliske formaning, Redemptoris Custos, som sier at den skal omhandle «St. Josefs person og misjon i Kristi liv og Kirken», stort sett sammenhengene snakker om Josef i relasjon til Maria. Slik peker han også på hvordan vi kan forstå våre liv i forhold til Jesu Kristi Kirke, og også på den samstemtheten som er et forbilde for kristne ektepar. Josef er, selv om mange av oss konvertitter fra Norge kanskje ikke har oppdaget det ennå, veldig nærværende i Kirken.

Pave Frans forklarer i sitt brev «Patris corde»: «Nest etter Maria har ingen helgen så stor plass i det pavelige læreembete som Josef, hennes mann» og videre: «På grunn av sin rolle i frelseshistorien har Den hellige Josef alltid blitt elsket som en far av kristenfolket. Tallrike kirker over hele verden er viet til ham, mange ordenssamfunn, broderskap og kirkelige grupper er inspirert av hans spiritualitet og bærer hans navn, og i hundrevis av år er han blitt æret i folketradisjoner. Mange helgener har vært nært knyttet til ham. (...) I alle bønnebøker finnes bønner til Den hellige Josef. Han blir særlig påkalt på onsdager og i mars måned, som tradisjonelt er viet til ham.»

Og en karmelittnonne legger til: «Vi har f. eks. St. Josefs skapular, St. Josefs rosenkrans, andakt til hans rene hjerte, andakt til hans gleder og sorger, trettidagers andakt, litani til den hellige Josef – ett av de fem litanier som er offisielt godkjent av Kirken - pluss masse, masse, masse bønner som utrykker stor kjærlighet og tillit til

> Mellom den hellige Johannes Døpers og den hellige Peters sendelser viser den hellige Josefs sendelse seg: skjult, nesten umerkbar, en sendelse som skulle bli belyst først århundrer senere; en taushet som skulle etterfølges, selv etter så lang tid, av en høylytt lovsang. Der, nemlig, hvor mysteriet er dypest, hvor mørket er dunklest, tausheten absolutt, der finnes også den vidunderligste sendelse, det vidunderligste forbilde for dyder og også den æren som er deres frukt.» (Pave Pius XI 19.03 1928)

helgenen. Og hvilken annen helgen forresten, bortsett fra Maria, har en hel teologigren som tar seg av ham/henne?»

Bruk dette året på å bli kjent med St. Josef, intet ville glede Jesu og Marias hjerter mer. Be novene for dine kjære, les om ham og søk hans veiledning, han skal høre dine bønner.

«Hill deg Josef du rettskafne, visdommen er med deg; velsignet er du blant alle menn og velsignet er Marias, din trofaste ektefelles frukt, Jesus. Hellige Josef, Jesu Kristi verdige fosterfar, be for oss syndere og oppnå hellige visdom fra Gud, for oss, nå og i og vår dødstime.»

LIVETS GANG

Døpte:

Aniela Nadia Villamor Kosinski
Sara Maria Nguyen
Leo Kaszkiel
Mateusz Jozef Galka
Emily Caruana
Quinn Alexander Lopez
Daniel Endrias Meskel
Charlotte Nacinova
Antoni Adamov
Aminata Hawa Kambi
Sir Albert Kanneh
Chelsy Dos Santos Antonio
Emerson Dos Santos Antonio
Brook Yohannes Woldegebriel

Fermet:

Simirna Kaynsman

Viet:

Stine Aven Haugen og Daniel Strand

Døde:

Maria Elena Vargas Fernandez
Cecylia Batke
Laura Cisternas
Mehari Beyene Habtemichael
Jude Ranjit Rajendram
Daniel Pacheco Diaz
Alicja Jadwiga Woronko-Pawlicka

MENIGHETENS NETTSIDE: BERGEN.KATOLSK.NO

For å få oppdaterte nyheter, gå inn på menighetens nettside.

Adressen er: **bergen.katolsk.no**

Her finnes mye informasjon om alt som skjer i menigheten, både messer og andre aktiviteter.

Bilder og referater fra alt som foregår i menigheten er det også her.

Menigheten er også på Facebook!

EKSTREM KORSVEI

Den polske gruppen i samarbeid med menigheten inviterer alle unge og spreke til "Ekstrem Korsvei" på fredag 26. mars (før palmesøndag). Denne korsveien blir en utfordring – man skal gå over 30 km om natten, alene eller i grupper og i stillhet. Her får alle teste seg selv og erfare både smerte og tretthet, og gjennom dette overvinne egne begrensninger. Det er slitsomt, men nettopp da kan man møte Jesus som endrer våre liv. Alle deltakere får kart og meditasjonstekst til de 14 stasjonene i Korsveien. Ruten kan også lastes ned på mobiltelefon. Lenke til dette finnes via menighetens hjemmeside, der er også lenke for påmelding.

Ekstrem Korsvei i Bergen begynner 26. mars med messe i St. Paul kirke kl. 19.00. Etter messen begynner alle å gå langs traseen på 34 km. St Paul kirke – Sandviken – Stoltzen – Fløyen – Rundemanen- Svartediket – Fløyen – Bergen sentrum – Nordnes – St. Paul kirke.

For mer informasjon ta gjerne kontakt med p. Janusz epost: Janusz.Batko@katolsk.no
Mobil.: 990 98 456; eller med Paweł Targoński mobil 980 04 522 Paweł snakker norsk og engelsk i tillegg til polsk.

Husk å melde deg på til messen og følg de vanlige smittevernsreglene.

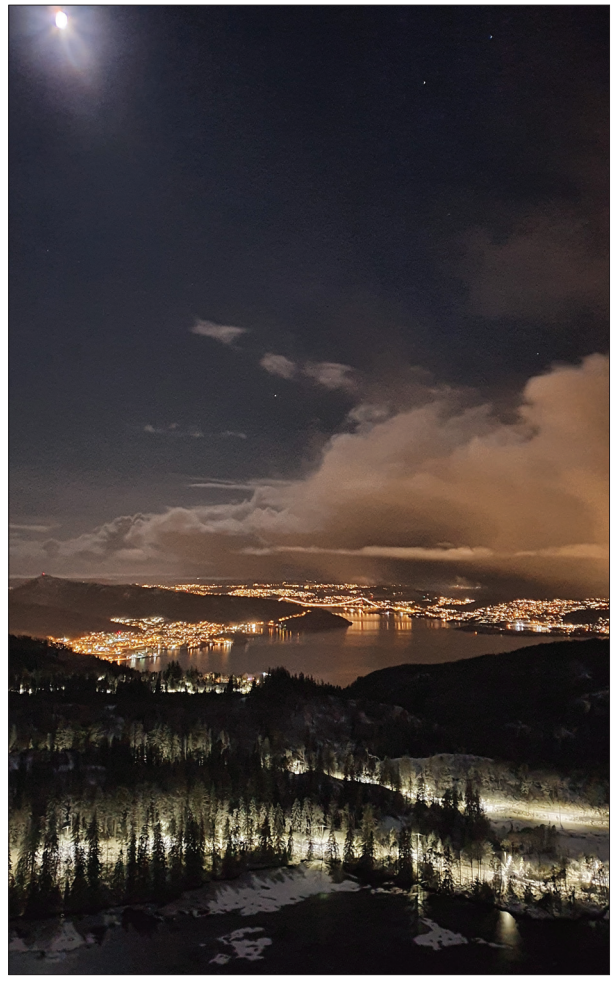

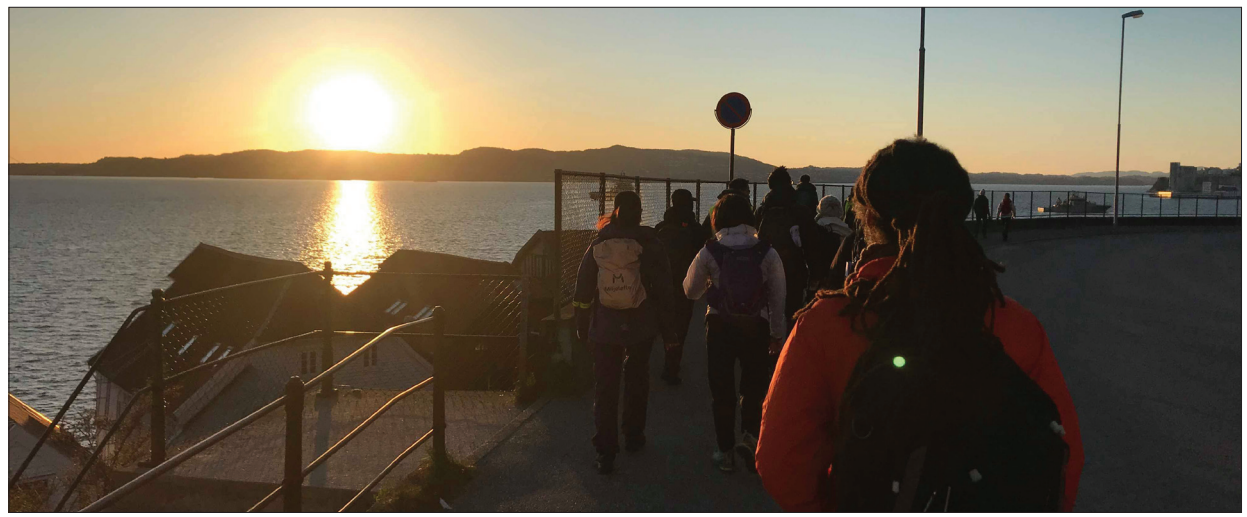

JOSEF SOM KIRKENS BESKYTTER

ANNE SAMUELSEN OCDS

Slik skriver Matteus om hvordan Josef beskyttet Maria og Jesusbarnet etter at de vise menn var dradd bort etter å ha frembåret sine gaver og tilbedt barnet i Betlehem:

«Da de var dratt bort, viste Herrens engel seg for Josef i en drøm og sa: «Stå opp, ta med deg barnet og barnets mor og flykt til Egypt, og bli der til jeg sier fra! For Herodes kommer til å lete etter barnet for å drepe det.» Han sto da opp, tok barnet og moren med seg og dro samme natt av sted til Egypt. Der ble han til Herodes var død. Slik skulle det ordet oppfylles som Herren har talt gjennom profeten: Fra Egypt kalte jeg min sønn.

Da Herodes forsto at vismennene hadde narret ham, ble han rasende. Han sendte ut folk og drepte alle guttebarn i Betlehem og omegn som var to år eller yngre. Dette svarte til den tiden han hadde fått vite av vismennene. Da ble det ordet oppfylt som er talt gjennom profeten Jeremia:

I Rama høres skrik,
gråt og høylytt klage:
Rakel gråter over barna sine
og vil ikke la seg trøste.
For de er ikke mer.
(Matt 2. 13-18)

Tiden for skrik, gråt og høylytt klage er ikke over. Vi lever midt i den. Død og sykdom farer over jorden og river mennesker med seg. Krig og ondskap driver mennesker på flukt og mange ender opp i leire der barna dør av sykdom og underernæring. Ikke minst: Kristne forfølges i en skala vi ikke har oversikt over. Kirkens lære presses fra mange hold og kristnes bekjennelse

forstummer mange steder. I lys av dette er det ikke det minste overraskende at Pave Frans utlyser dette liturgiske året som St. Josefs år. Josef kan hjelpe oss med å kunne stå imot og leve denne landflyktigheten, og beskytte troen i verden og våre liv i en tid der mange over lang tid ikke engang har kunnet gå til messe.

Kirken, og vi trenger en beskytter. Det er ikke nytt at Josef beskytter, men gjennom kirkens historie får vi mennesker øynene opp for dette. Vår tros dogmer blir ikke til fordi Kirken lager dem. Kirkens rikdommer blir gradvis avdekket. Slik også med Josef.

Hvis vi nå tar et tilbakeblikk på st. Josefs rolle i kirken så kan vi finne spor av Josefsfromhet i Egypt på 400-500 tallet. Men St. Josef får ingen formell plass i kirken i vest før i 1479, da han av

han av fransiskanerpave Sixtus IV blir tatt opp i den romerske kalenderen. Siden har Josefs rolle gradvis blitt anerkjent i Kirken gjennom forskjellige paver, med stor kontinuitet siden pave Johannes XIII som har fått betegnelsen «St. Josefs pave». Han gjorde blant annet St Josef til beskytter for II Vatikankonsil.

En karmelittnonne forklarer oss denne dynamikken: «Det er sant at han forble i det skjulte i kristendommens første århundrer. Men det ble slik fordi at Kirken vokser, utvikler seg, modner i visdom, kunnskap og selvforståelse. Dette skjer gradvis, gradvis øser vi fra Kristi menneskevordelses skattkammer. Først var Kirken utelukkende opptatt av sin Brudgoms Person – først måtte hun granske og konstituere de kristologiske dogmene. Og ut av denne forståelsen kunne hun se mer, skjønne mer, beundre mer. Kristus-læren ledet henne til Maria, og igjen ble hun helt oppslukt av det mysteriet hennes øyne ble åpnet for. Og så ledet det henne til Josef.»

Så vakkert kan det sies. Ikke bare har troen en indre dynamikk, den påvirkes eller skulle man si påskyndes også av kriser og historiske forhold: Det er jo ikke tomt snakk når det sies av Kirken er bygget på martyrenes blod.

Når det gjelder Pave Pius IX 'pontifikat, så kunne man så absolutt rope ordet krise: (Han var for øvrig pave fra 1846 til sin død i 1878.) På 1860-tallet ble Pavestaten så godt som utradert under Italiensk okkupasjon. Innen 1870 hadde Italia erobret hele Pavestaten unntatt palasset på toppen av Vatikan-høyden. Samtidig blir det i hans pontifikat erklærte et Maria-dogme (1854), samt kalt inn til det første Vatikankonsil. (1869-1870) Men Kirken inkluderer, og er avhengig også de troendes bønn. På festen for den ubesmittede unnfangelse i 1870, var hele Italia invitert til å ofre sin Hellige Kommunion for Paven. Den 8. desember var dagen for Italias bønn for den hellige stol. Her blir Josefs rolle som beskytter stadfestet, den samme pave gjorde festen for den hellige Josef til en fest av første rang.

Pave Frans' Josefsår kommer heller ikke ut av det blå! Kanskje aner vi Helligåndens vakre plan? Allerede på hans innsettelsesdag den 23. juli 2013, er Josef tydelig til stede. Da innviet han Vatikanstaten til Den hellige Josef, hvorpå hans preken under innsettelsesseremonien i hovedsak dreiet seg om hvordan St. Josef kan inspirere oss til å beskytte Kirken og miljøet. Dette fokus på Den hellige Josef har begge hans foregående paver også hatt. Allerede kort etter sin innsettelse, opplyste pave Frans den 1. mai 2013 at Den hellige Josef alltid skal nevnes i messens eukaristibønn. Initiativet ble satt i gang av Benedikt XVI i sin tid. Pave Johannes XXIII hadde allerede bestemt at Josefs navn skulle nevnes i eukaristisk bønn nr. 1, i den romerske kanon. Etter dekretet fra 2013, nevnes han i alle de fire standardbønnene.

Kirken blir aldri ferdig med å undervise sjelene og gi dem føde, og vi som mennesker har alltid stadig mer av troens dybder å få del i. La oss på pave Frans` oppfordring fordype oss i troen på Jesus Kristus gjennom å bli bedre kjent med hans far på jorden. Både Kirken og verden er igjen i krise, igjen anroper Kirken den Hellige Josef, igjen stoler Kirkens hyrder på de troendes forbønn og offer.

ST. RITA RADIO

Våren 2020 ble den første katolske radiokanalen i Norge startet. Ildsjelene i Ålesund som startet den nye internettradiokanalen er Erika og Pål Johannes Nes. De så behovet for åndelig påfyll både for småbarnsforeldre og andre som i vårt langstrakte land ikke så lett kunne komme seg til messe.

Kanalen sender nå store deler av døgnet. Programmet består av bønner; både tidebønner, rosenkranser, litanier og andre bønner. Det sendes også daglig minst en messe, det er katekese for alle aldersgrupper og det er også andre programmer. Mye av det som sendes er også tilgjengelig som podkast slik at der er mulig å høre det også om man ikke har mulighet til å få det med seg akkurat når det sendes.

Programmene blir tatt opp flere steder i Norge. Her i St. Paul menighet blir flere faste poster tatt opp, og disse programmene spenner fra Den gode hyrde katekese for mindre barn via bibelquiz og sanger til orgelkonserter, tidebønner og oppbyggelige program for unge voksne og voksne.

Når det ikke er forskjellige programposter spilles det musikk fra et vidt spekter som spenner fra klassisk musikk via nyere musikk fra Taize og moderne lovsanger.

Radioen har nylig startet sendinger også i Sverige og håper å utvide til flere nordiske land på sikt.

Nettadresse:

https://www.stritaradio.no

ST. PAUL MENIGHET

Menighetskontoret
Nygårdsgaten 3, 5015 Bergen
Kontonr: 3624.07.60031
http://bergen.katolsk.no

Menighetssekretærer
Tlf. 55 21 59 50
Pål Augland Mand., tirsd., torsd. og fred. kl 10.00 -15.00.
May Bull Wingaard
onsd 10.00-15.00

Sogneprest Dom Alois Arnstein Brodersen Can Reg.
alois.brodersen@katolsk.no
Tlf 482 77 282

Kapellan/skoleprest Dom Lukas Lorf-Wollesen Can. Reg.
Lukas.Lorf-Wollesen@katolsk.no Tlf 976 05 327

Kapellan Janusz Batko,
Janusz.Batko@katolsk.no
Kontor 55 24 41 13
Tlf. 990 98 456

Kapellan Erik Andreas Holth
Erik.Andreas.Holth@katolsk.no
Tlf 924 89 033

Kapellan Marcin Zych,
Marcin.Zych@katolsk.no
Tlf: 479 75 712

Kapellan Jeyanthan Pachechek OMI
Jeyanthan.Pachchek@katolsk.no Tlf 463 21 641

Kapellan Cruf Fernandez Climaco Epost: Cruf.Climaco@katolsk.no Tlf: 404 09 51

Kapellan Dom Grzegorz Rafal Orkisz Can.Reg epost Grzegorz.Orkisz@katolsk.no
Tlf: 476 99 414

Kapellan Zygmunt Majcher
Bosatt i Førde med ansvar for Sogn og Fjordane Epost: Zygmunt.Majcher@katolsk.no
Tlf: 400 36 342

Kapellan Hai Duy Nguyen
epost: Hai.Duy.Nguyen@katolsk.no tlf 405 10 114

Pater Aage Hauken O. P.
Finnesveien 57, 5700 Voss
Tlf. 928 82 029

Diakon Henrik von Achen
Henrik.Achen@katolsk.no
Tlf. 924 45 843

Katekesekoordinator og ungdomsarbeider
Reidun Jofrid Kleppestrand,
reidun.jofrid.kleppestrand@katolsk.no Kontor 55 21 59 56
Tlf 408 85 489

Menighetsmedarbeider
Anne Samuelsen,
anne.samuelsen@katolsk.no
Tlf. 55 21 59 56

Kantor Amund Dahlen
amund.dahlen@gmail.com
Tlf. 922 37 635

Sakristan Vu Thi Lac
Tlf. 981 80 363

Vaktmester Paul Nguyen
Tlf. 909 82 092

Fransiskus Xaverius-søstrene,
Marias Minde
Tlf. 55 55 99 60

Søstrene av det Hellige Kors,
Marias Minde
Tlf. 55 55 99 60

Missionaries of Charity
Nygårdsgaten 3
Tlf. 55 21 59 70

Menighetsrådet

Alois Brodersen, formann
Nguyễn văn Mến - leder
tlf. 93230556
Anne Samuelsen - nestleder
Dorota Rzemykowska
Ryszard Marek Ukraiński
Eugene Sebastian
Phan Hữu Long
Stig Samnøy
Miriam Araya
Saúl Garcés Borques
Hege Askvik
Jacob Kooter Laading
Luchino Larrazabal

Fra Førde
Marcin Fojcik
Traute Dvergsdal
Malgorzata Tveit

Fra Voss
Marisa Taylor
Ewelina Wieczerzak

St. Paul Menighetsblad
Nr. 1 mars 2021. 51. årgang.
Redaktør: Hege Askvik
E-post: hege@askvik.com
Kontonr: 3624 07 60031
Formgivning: Redaksjonen
Trykk: Molvik Grafisk AS. Opplag: 6650
Frist for neste nummer: 20. oktober 2021

B

NORGE P.P. PORTO BETALT

DISTRIBUERT AV POSTEN NORGE

posten

Ved flytting, husk å melde adresseforandring! Ettersendes ikke ved ved varig adresseforandring, men returneres til avsender med opplysning om den nye adressen.

Returadresse: ST. PAUL KATOLSKE KIRKE, Nygårdsgaten 3, 5015 BERGEN

NOVENE TIL ST. JOSEF

Ærefulle St. Josef, Jesu Kristi fosterfar og disippel. Vi løfter våre hjerter og hender til deg og ber om din mektige forbønn.

Be for oss til Jesus Kristus om at vi må må oppnå all den nåde som er nødvendig for vår åndelige og timelige velferd, og da særlig nåden til å få en god død, og den spesielle tjenesten vi nå ber om....

Vokter av det inkarnerte Ordet, vi er overbevist om at din bønn for oss vil bli hørt i nåde for Guds trone.

Ærefulle St. Josef, gjennom den kjærlighet du har til Jesus Kristus, og for Hans navns ære, hør våre bønner og oppfyll våre ønsker. (Repeter denne setningen 7 ganger)

La oss be:

Ærefulle St. Josef, den Ubesmittede Jomfrus ektefelle, be for oss om et rent, ydmykt og barmhjertig sinn, og fullkommen etterlevelse av Den guddommelige Vilje. Vær vår veileder, far og forbilde gjennom livet, så vi kan få dø som deg i Jesu og Marias armer.